

I AKT

Musik 1: Overture

Mens lyset i salen dæmpes, begynder musikken svagt, og den stiger efterhånden, mens tæppet går op.

Scene 1

Børneværelset hos familien Darling.

Det er et rart, hyggeligt børneværelse i sen-victoriansk stil. Der er farverigt tapet og et varmt lys fra gaslamperne. I værelset er der tre senge, en kommode, et hundehus og en kaminhylde over ildstedet samt anden udsmykning. En dør bagest på scenen DS fører til badeværelset; der er et stort vindue i den bageste væg og en dør DS, der fører til resten af huset.

Wendy, 13-14 år, og John, 12, leger tag-fat og fniser, KS. De er i nattøj.

Nana, en stor hund (som regel en St. Bernhard), som er børnenes barnepige, kommer ind med 7-årige Michael, også i nattøj, på ryggen. De er på vej mod badeværelset.

MICHAEL

(protesterer)

Jeg vil ikke i seng. Jeg vil ikke, jeg vil ikke, Nana. Klokken er ikke seks endnu. Bare to minutter mere? Et minut? Altså, altså. Jeg holder op med at ku' li' dig, Nana! Og jeg siger dig, jeg vil ikke i bad, jeg vil ikke, jeg vil ikke!

Fru Darling kommer ind. Hun er i aftenkjole og ser dejlig ud.

FRU DARLING

Ih, du milde, Michael! Sikke et postyr, du laver. Vær nu en sød dreng og gør, som Nana siger.

(til Wendy og John)

Kom så, I to. I skal i seng. Ah, sødeste – jeg ville ønske, jeg ikke skulle ud i aften. Det ville jeg virkelig.

Michael og Nana forsvinder ud på badeværelset.

Hr. Darling kommer ind som en tornado. Han er i kjole og hvidt, men har sin sløjfe i hånden.

HR. DARLING.

Så er det sket: det var den sidste dråbe! Jeg har fået nok!

(sætter sig vredt på sengen)

WENDY

Men hvad er der galt, søde far?

HR. DARLING

Galt! Galt! Den her sløjfe er gal! DEN VIL IKKE SLØJFE! Ikke rundt om min hals! Omkring sengestolpen, åh ja! Jeg har bundet den tyve gange omkring sengestolpen, men omkring min hals, nej! Du milde, nej, kan jeg ikke få fri!

(Fru Darling undertrykker en latter)

Jeg advarer dig, Mary, med mindre den her sløjfe er omkring min hals, går vi ikke ud til middag i aften, og hvis jeg ikke går ud til middag i aften, kan jeg aldrig gå på kontoret igen, og hvis jeg ikke går på kontoret igen, vil du og jeg sulte, og vore børn vil blive sat på gaden!

Alle ler ad Hr. Darling – han overdramatiserer igen. Orkestret spiller introduktionen til Musik 2 "Vi hedder Darling".

Nana kommer ind fra badeværelset med Michael på ryggen.

Musik 2: Vi hedder Darling

HR. DARLING

(taler)

SITUATIONEN DEN BLI'R STADIG MER' INDVIKLET,
DET GÅR LANGT OVER MIN FORSTAND.
NU FÅR JEG SNART EN PROP;
SLØJFEN DEN GÅR STADIG OP.

(synger)

DET ER HELT KLART FOR MEGET FOR EN MAND
MIN KÆRE, DER' ÉN TING, JEG VIL LOVE
SKØNT JEG HELST VIL UNDGÅ UBEHAG
MEN ER SLØJFEN IKKE RUNDT
OM MIN HALS OM ET SEKUND,
SÅ GÅR VI INGEN STEDER I DAG!

WENDY

ÅH, FARMAND...

FRU DARLING OG BØRNENE

VI HEDDER DARLING
HVER OG ÉN EN DARLING
DET ER DET, DER ER FAMILIENS NAVN
OG DER FINDES INTET SVAR
PÅ HVOR DET NAVN ER FRA

WENDY

JEG ER EN DARLING! DET' MIG.

ALLE (undt. Hr. Darling)
JA VI HEDDER DARLING
HUSK PÅ VI HEDDER DARLING
(til Hr. Darling)
SÅ DER ER INGEN GRUND TIL TRODS
OG TIL FOLK, DER GÅR FORBI,
SI'R VI HØJT OG STOLT, AT VI
HEDDER DARLING; DET' OS!

Orkestret spiller videre.

FRU DARLING
(taler)
George, søde, du hidser dig op; du ved jo, det ikke er sundt. Tag det nu roligt.

Fru Darling fortsætter, mens Hr. Darling vredt tramper rundt i værelset.

FRU DARLING (forts.)
(taler)
HVIS DU TA'R DET STILLE OG ROLIGT
GEORGE STÅ NU STILLE; PRØV OG SLAP AF
HVIS DU TÆLLER HØJT TIL TRE
SÅ VIL DU SIKKERT SE
(synger)
AT DE PROBLEMER, DEM GRINER VI AF.
SÅ RÆK MIG ROLIGT SLØJFEN, MIN VEN
(det gør han)
JEG LOVER, AT KAMPEN DEN BLI'R KORT.

(musikalsk mellemspil mens hun binder sløjfen)

VI VIL NYDE VORES FEST
OG DU BLI'R EN NOBEL GÆST
SE SÅ SELV, DET VAR SLET IKKE HÅRDT.

BØRNENE OG FRU DARLING
ÅH, VI HEDDER DARLING
HVER OG ÉN EN DARLING
DET ER DET, DER ER FAMILIENS NAVN
OG DER FINDES INTET SVAR
PÅ HVOR DET NAVN ER FRA

HR. DARLING
JEG ER EN DARLING! DET' MIG!

ALLE

JA VI HEDDER DARLING
HUSK PÅ, VI HEDDER DARLING
SÅ DER ER INGEN GRUND TIL TRODS
OG TIL FOLK, DER GÅR FORBI,
SI'R VI HØJT OG STOLT, AT VI
HEDDER DARLING; DET' OS!

De synger alle "oh" i samklang, lyden bygges op. Nana hylér med i harmoni ... næsten. De gentager omkvædet.

FRU DARLING OG BØRNENE

VI HEDDER DARLING
HVER OG ÉN EN DARLING
DET ER DET, DER ER FAMILIENS NAVN
OG DER FINDES INTET SVAR
PÅ HVOR DET NAVN ER FRA

MICHAEL

JEG ER EN DARLING! DET' MIG!

ALLE

JA VI HEDDER DARLING
JA, HUSK PÅ VI HEDDER DARLING
SÅ DER ER INGEN GRUND TIL TRODS
OG TIL FOLK, DER GÅR FORBI,
SI'R VI HØJT OG STOLT, AT VI
HEDDER DARLING; DET' OS!

I begejstringen over det sidste omkvæd kolliderer Hr. Darling med Nana på den sidste akkord og falder over hende. Han bliver øjeblikkeligt vred igen. Børnene skrider af grin, hvilket gør deres far endnu mere vred.

HR. DARLING

Så er det sket! Det var den sidste dråbe! Jeg har altid sagt, at vi ikke skulle have en hund som barnepige. Jeg er jo helt dækket af hår. Liza, en klædebørste!

Hr. Darling begynder at børste sig af. Fru Darling hjælper ham. Nana bærer Michael i seng på sin ryg.

FRU DARLING

George, Nana er en perle.

HR. DARLING

Uden tvivl, men jeg har sommetider en ubehagelig fornemmelse af, at hun tror, børnene er hundehvalpe. Det er på tide, at vi tager hele situationen op til revision.

FRU DARLING

Åh, nej, kære, jeg er sikker på, hun ved, at de har sjæle ... og uden Nana ville der ikke være nogen til at beskytte mine børn.

HR. DARLING

Beskytte...! Beskytte!

(Liza kommer ind og begynder at børste hans tøj af.)

Hold op med dét der! Forsvind, herut!

(stolt)

Du har en ægtemand, min ven, som ser til, at hans familie har mad på bordet og tøj på kroppen og i det hele taget ikke lider nogen overlast!

Wendy og John forsvinder ud på badeværelset. Nana tager sig af Michael.

Fru Darling trækker sin mand til side.

FRU DARLING

Det ved jeg, min ven, men jeg er altså en lille smule bekymret. Jeg ved, det lyder fjollet ... men jeg syntes, at jeg så et ansigt ved vinduet tidligere på aftenen.

HR. DARLING

Hvordan skulle det gå til? Vi er tre etager oppe!

FRU DARLING

Det ved jeg, men det var en lille drengs ansigt; han forsøgte at komme ind, George, og det er ikke første gang, jeg har set den dreng.

HR. DARLING

Ikke det?

FRU DARLING

(sikrer sig, at Michael ikke hører det)

Første gang var for en uge siden. Det var Nanas fri-aften, og jeg havde døset her ved kaminen, da jeg pludselig syntes, det trak, som om vinduet var åbent. Jeg så mig om, og så så jeg den dreng herinde i værelset.

HR. DARLING

Inde i værelset?

FRU DARLING

Jeg skreg. I det samme kom Nana tilbage, og hun sprang straks på ham. Drengen løb hen til vinduet. Nana lukkede hurtigt vinduet, men det var for sent at fange ham.

HR. DARLING

Aha ... Hmm, næste gang skulle du –

FRU DARLING

Vent. Drengen slap væk, men hans skygge nåede ikke at komme med; i gik vinduet og klippede den af.

HR. DARLING

(tungt)

Mary, Mary. Hvorfor beholdt du ikke den skygge?

FRU DARLING

Jamen, det gjorde jeg. Jeg foldede den sammen, George, og her er den.

Hun tager skyggen frem fra kommoden.

Den er lavet af tyndt sort netstof og i menneske-facon.

Musik 2A: instrumental

HR. DARLING

Lad mig se på den. Hm, det er ikke nogen, jeg kender, men han ligner en rigtig kanalje.

Fru Darling lægger skyggen tilbage i skuffen.

FRU DARLING

Åh George, min ven, vær nu alvorlig. På det sidste har Wendy også, øhm, fortalt mig historier om en lille dreng ved navn ... øh ... Peter, som sommetider sidder i fodenden af hendes seng og spiller musik for hende.

HR. DARLING

(med et grin)

Og hvad spiller han så?

FRU DARLING

Hun siger, at hun aldrig er vågen. Hun ved bare, at han er der.

HR. DARLING

Drømme, elskede. Du har altid sagt, at vores Wendy har en livlig fantasi. Ikke andet end drømme.

Fru Darling sukker.

Michaels ophidsede stemme høres. Nana forsøger at give ham hans medicin.

MICHAEL

Nej, vil ej! Vil ej! Vil IKKE! JEG VIL IKKE ha' det væmmeligt stads. Tag det væk, Nana.

Wendy og John kommer ind fra badeværelset.

FRU DARLING

Hvad er der, Nana? Åh, selvfølgelig Michael, din medicin.

MICHAEL

(prompte)

Vil ikke ha' det.

FRU DARLING

Lad os give ham hans chokolade, Nana.

Fru Darling går ud for at hente chokolade til Michael. Nana følger efter.

HR. DARLING

(råber efter hende)

Mor, forkæl ham nu ikke. Kom nu, Michael, vis du er en mand. Da jeg var på din alder, tog jeg min medicin uden et kny. Jeg sagde "tak, søde forældre, fordi I giver mig flasker, der gør mig rask."

WENDY

(for at ansøre Michael)

Den medicin, du sommetider tager, far, den er meget væmmeligere, ikke?

HR. DARLING

(tappert)

Rigtig meget væmmeligere, og jeg ville tage den nu som et eksempel for dig, Michael, hvis ikke flasken var blevet væk.

WENDY

(hjælpsomt)

Den er ikke væk, far. Den er på badeværelset. Nu skal jeg hente den,

Wendy går ud på badeværelset, før Hr. Darling kan nå at standse hende.

HR. DARLING

Wendy, nej!

(John fniser)

John, det er noget nederdrægtigt stads. Den der frygtelig, klæbrige, søde slags.

JOHN

(med et grin)

Det er hurtigt overstået, far.

Wendy skynder sig tilbage med medicinen i et glas.

WENDY

Jeg kom så hurtigt, jeg kunne.

HR. DARLING

Du har været vidunderligt hurtig, dejligt hurtig!

(Wendy rækker medicinen til sin far og går hen til Michaels seng)

Kom Michael. Michael først.

MICHAEL

Far først.

HR. DARLING

Jeg kommer altså til at kaste op.

JOHN

Kom nu, far.

HR. DARLING

Ti så stille, John.

WENDY

Jeg troede du tog det så nemt, far, og sagde ”tak, søde forældre...”

HR. DARLING

Det er ikke det, der drejer sig om. Det drejer sig om, at der er mere i mit glas end på Michaels ske. Og det er altså uretfærdigt.

MICHAEL

(koldt)

Far, jeg venter.

HR. DARLING

Sig du bare, at du venter, så venter jeg også.

MICHAEL

Far er en tøsedreng.

HR. DARLING

Du ka’ selv være en tøsedreng.

MICHAEL

Jeg tør godt.

HR. DARLING

Jeg tør også godt.

MICHAEL

Jamen, så tag det.

HR. DARLING

Jamen, så tag du det.

WENDY

Hvorfor tager I det ikke begge to, samtidig?

HR. DARLING

Selvfølgelig, er du parat, Michael?

MICHAEL

Jeg er parat.

WENDY

En, to tre, nu!

Michael tager sin medicin, men Hr. Darling smutter sin om bag ryggen.

JOHN

Far har ikke taget sit!

MICHAEL

(rasende)

Øj! Det er uretfærdigt! Du snyder. Jeg tog min medicin, du tog ikke din. Du snyder. Du snyder. (etc.)

(han begynder at snøfte)

HR. DARLING

John, din forræder.

WENDY

Åh, far!

HR. DARLING

Hvad mener du med "Åh, far!""? Hold op med den ballade, Michael, Jeg ville ha' taget min, men det – det var en forbier.

(de ser alle tvivlende på ham)

Hør nu her; jeg har lige fundet på en pragtfuld spøg. Jeg hælder min medicin i Nanas skål, og så drikker hun det og tror, det er mælk! Hvor morsomt!

WENDY

Nej, far, NEJ!

Hr. Darling hører ikke efter.

Fru Darling kommer ind, fulgt af Nana. Hun giver Michael et stykke chokolade.

HR. DARLING

Her, Nana, god hund. Jeg har hældt lidt mælk op i din skål, Nana.

Nana logrer med halen og skynder sig hen til sin skål KS. Hun begynder at labbe det i sig, standser og ser bebrejdende på Hr. Darling. Hun holder op med at logre og kryber ind i sit hundehus.

FRU DARLING

(snuser til skålen)

Åh, George, det er jo din medicin.

Wendy trøster Nana.

HR. DARLING

Det var jo bare for sjov. Det er ikke meget, man får ud af at prøve på at være sjov i det her hus.

WENDY

(omfavner Nana)

Stakkels Nana. Far, Nana græder.

HR. DARLING

Ja, det er fint! Giv hende et knus! Ingen giver mig et knus! Næh, nej! Jeg er bare skaffedyret. Hvorfor skulle jeg dog ha' et knus, hvorfor, hvorfor, HVORFOR?!

FRU DARLING

George, ikke så højt. Tjenestefolkene kan høre dig.

HR. DARLING

(vredt)

Lad dem; lad hele verden. Men jeg nægter at lade den hund spille herre i mit barnekammer én time længere. Ud! Ud! Ud!

BØRNENE

Nej, far, la' nu vær'!

HR. DARLING

For sent, for sent. Den rette plads for hunde er på gårdspladsen, og der kommer du ud og bliver bundet på minuttet.

FRU DARLING

George, George. Husk på, hvad jeg fortalte dig om ansigtet i vinduet. Nana bør blive og passe på mine børn.

HR. DARLING

Jeg har besluttet mig, og dermed basta! Er jeg herre i dette hus, eller er det elendige kræ? Kom så.

Han trækker Nana ud af hundehuset og går med hende.

Børnene går stille i seng, og Fru Darling skruer ned for gaslyset. Nanas gøen kan høres i det fjerne.

JOHN

Hør på hende; det er fordi, han lænker hende i gården. Hun er frygtelig ked af det.

WENDY

Det er ikke Nanas ked-af-det-gøen; det er hendes "der-er-fare-på-færde"-gøen.

FRU DARLING

Fare! Er du sikker, Wendy?

WENDY

Ja, jeg er.

Musik 3: instrumental

Pludseligt og voldsomt blæser vinduet op.

Wendy skriger.

Fru Darling vender sig opskræmt om.

JOHN

Er der noget derude?

FRU DARLING

(ser ud af vinduet)

Alt er fredeligt og roligt. Åh, hvor jeg dog ville ønske, at jeg ikke skulle ud til middag i aften.

(hun lukker vinduet)

MICHAEL

(søvnigt)

Kan der ske os noget, mor?

FRU DARLING

Nej, min skat.

(kysser sine børn efter tur)

Godnat, mine små engle. Sov godt.

Fru Darling går ud.

Der er en kort pause, så sætter Wendy sig langsomt op.

WENDY

Michael...? John?

Intet svar. De sover begge to.

Wendy står op, går over til vinduet og løsner haspen. Orkestret spiller introduktionen til Musik 4.

Musik 4: Peter

WENDY

(synger)

PETER, PETER
ER DU, ER DU DÉR?
PETER, PETER,
SIG MIG, HVOR DU ER
PETER, PETER,
VIL DU SVARE MIG?
PETER, PETER,
PASSER DET, JEG HØRER OM DIG?

SÅ FRI FLYVER DU RUNDT
SÅ HØJT PÅ ET SEKUND
DIN STJERNE STRÅLER ET STED
VENT PÅ MIG, PETER
PETER, PETER
EN DAG MÅSKE
JEG HÅBER, JEG FÅR AT SE
DE TING DER KU' FINDE STED
HVIS JEG KOM MED.

HAR SET DIG, HAR SET DIG
NÅR MOR STILLE SIGER "GODNAT",
DU VENTER VED MIT VINDUE
IMENS HUN KYSSER SIN SKAT
HAR HØRT DIG, HAR HØRT DIG,
NÅR ET BLAD RASLER IGEN
SÅ VED JEG, DU FORSVINDER,
MEN HVOR, ÅH HVOR TA'R DU HEN?

SÅ FRI FLYVER DU RUNDT
SÅ HØJT PÅ ET SEKUND
DIN STJERNE STRÅLER ET STED
VENT PÅ MIG. PETER.,
PETER, PETER,
EN DAG MÅSKE
JEG HÅBER, JEG FÅR AT SE
DE TING, DER KU' FINDE STED
HVIS JEG KOM MED.

Efter sangen kryber Wendy tilbage under dynen og falder i søvn.

En lille lysstråle – Klokkeblomst – danser gennem vinduet, og en stille ringlen af klokke høres. Alfén farer rundt i værelset og forsvinder så ned i en vase på kaminhylden.

Musik 5: instrumental

Vinduet går op, og Peter Pan flyver ind i værelset.

PETER

Klokkeblomst, Klokkeblomst, hvor er du? Klokkeblomst, lad nu vær' med at gemme dig. Åh, kom nu op af den vase og fortæl mig, om du ved, hvor de har lagt min skygge?

Klokkeblomst kommer op af vasen og ringler.

Peter springer hen til kommoden og spreder dens indhold omkring sig, mens han leder efter sin skygge. Han finder skyggen i en skuffe...

PETER

(til skyggen)

Åh, der er du.

Musik 5A: instrumental

... som han lukker, og kommer til at lukke Klokkeblomst inde. Han sætter sig ned og forsøger at sætte sin skygge på, men opdager, at han ikke kan.

Peter går ud på badeværelset og kommer tilbage med et stykke sæbe. Peter forsøger at "sæbe" sin skygge på. Det lykkes ikke. Han er sur og begynder at græde. Wendy vågner og sætter sig op og ser på ham.

WENDY

Dreng, hvorfor græder du?

Peter rejser sig op og gør et lille buk, som Wendy returnerer.

PETER

Hvad hedder du?

WENDY

Wendy Moira Angela Darling.

PETER

Jeg hedder Peter Pan.

WENDY

Var det det hele?

PETER

Ja.

WENDY

Det gør mig ondt.

PETER

Det er da lige meget.

WENDY

Hvor bor du?

PETER

Nummer to stjerne på højre hånd og ret frem til morgen!

WENDY

Sikken skæg adresse!

PETER

Nej, det er ej.

WENDY

Nej, jeg mener, er det, hvad de skriver uden på dine breve?

PETER

Får ikke så mange breve.

WENDY

Men din mor får breve?

PETER

Har ikke nogen mor.

WENDY

Åh, Peter, så forstår jeg godt, at du græd.

Wendy står op og går over til ham. Peter rykker lidt væk.

PETER

Jeg græd ikke over mødre. Jeg græd, fordi jeg ikke kan få min skygge til at sidde fast. Og i øvrigt græd jeg slet ikke.

WENDY

Er den gået af?

PETER

Ja.

WENDY

Hvor skrækkeligt!

(hun samler sæben op)

Og du har prøvet at sætte den på med sæbe?

(hun undertrykker et fnis)

Peter, den skal syes på.

PETER

Hvad er syes?

WENDY

Du er frygteligt uvidende.

PETER

Nej, jeg er ej.

WENDY

Jeg skal sy den på for dig.

(går hen til sengen)

Sæt dig. Det kan godt være, det kommer til at gøre lidt ondt.

Hun henter en nål, fingerbøl og tråd fra sin sykurv på kommoden.

PETER

Åh, jeg græder ikke, for jeg er modig, og ... AU!

Wendy syr skyggen på. Lyset skifter.

Musik 6: instrumental

En stor skygge ses på væggen. Peter danser af glæde.

WENDY

Måske jeg skulle have strøget den.

PETER

(Peter galer triumferende (som en hane))

Min skygge! Min skygge!

WENDY

Peter!

(Peter galer igen)

PETER

(galer)

Hvor er jeg god! Wendy, se, se!

WENDY

(stødt)

Tja, jeg ... selvfølgelig, jeg gjorde jo ingenting.

PETER

Du gjorde en lille smule.

(han galer igen)

WENDY

En lille smule! Ja, hvis jeg ingen nytte er til, og alt du kan lave er den tåbelige lyd, så går jeg tilbage i seng.

(hun hopper i sin seng og dækker sit ansigt med dynen)

PETER

Wendy, bliv her. Jeg galer altid, når jeg er tilfreds med mig selv.

(Wendy rører sig ikke)

Wendy ... Wendy, én pige er mere værd end tyve drenge.

Wendy kigger frem fra dynen.

WENDY

Mener du virkelig det, Peter?

PETER

Ja, jeg gør.

WENDY

Det synes jeg er rigtig sødt af dig, og jeg vil stå op igen, og jeg vil give dig et kys, hvis du vil.

PETER

(rækker forventningsfuldt hånden frem)

Ja, tak.

WENDY

Du ved da, hvad et kys er?

PETER

Jeg ved det, når du gi'r mig ét.

Wendy skal lige til at kysse Peter, da hun ombestemmer sig og i stedet giver ham det fingerbøl, hun brugte til at sy skyggen på med.

PETER

(ser på fingerbøllet)

Skal jeg så også gi' dig et kys?

WENDY

Hvis du synes.

(Peter lægger en agern-kop i hendes hånd)

Åh, et agern. Åh ... jeg vil gå med dit kys i en kæde omkring halsen.

PETER

(trækker på skuldrene)

Hvis du synes.

WENDY

Peter, hvor gammel er du?

PETER

(ilde til mode)

Det ved jeg ikke, men jeg er ikke særlig gammel. Wendy, jeg rendte hjemmefra den dag, jeg blev født.

WENDY

Hvadfornoget!

PETER

Det var, fordi jeg hørte far og mor tale om, hvad jeg skulle være, når jeg blev en mand.

(han hidser sig op)

Jeg vil aldrig blive en mand. Jeg vil altid være en lille dreng og have det sjovt. Så jeg stak af til Kensington Garden og boede længe sammen med alferne.

WENDY

Jamen Peter, tænk bare på alle de vidunderlige ting, du går glip af: at få en familie og en karriere og blive rig og ...

PETER

Nej, Wendy, hør her ...

Musik 7: Hvad sker der (når man bli'r voksen)?

(Peter synger)

HVAD SKER DER, NÅR MAN BLI'R VOKSEN
HVAD SKER DER, NÅR MAN BLI'R STOR?
SKYGGER LIGGER IKKE I BOKSEN
DU HAR GLEMT HVOR ALFERNE BOR.
WENDY, JEG VED, VOKSNES LIV DET ER TRIST,
EN TEENAGERS SKÆBNE ER STRENG,
JEG HAR INGEN DRØM OM AT BLIVE JURIST
JEG VIL ALTID FORBLIVE EN DRENG.

Musikalsk reprise af de første linjer, imens...

WENDY

(taler)

Jamen, Peter, du kan ikke bare forblive en dreng hele livet. Tænk bare, hvor spændende, det kunne være at være en mand ... og far. Peter, vil du ikke gerne ... giftes?

PETER

Nej!

(synger)

WENDY, JEG VED, VOKSNES LIV DET ER TRIST
EN TEENAGERS SKÆBNE ER STRENG
JEG HAR INGEN DRØM OM AT BLIVE JURIST
JEG VIL ALTID FORBLIVE EN DRENG.

Sangen stiger i tempo, og Peter spankulerer omkring på scenen.

JEG RENDTE HJEMMEFRA DEN DAG, DA JEG BLEV FØDT
OG TOG HEN I KENSINGTON GARDEN
SENETID BESTEMMER JEG, OGSÅ OM JEG VIL I BAD,
JEG STÅR IKKE RET LISSOM GARDEN
WENDY, KAN DU IKKE SE,
FORÆLDRES LIV ER HÅRDT
DE MÅ SIDDE PÆNT OG DRIKKE TE
OG SKRIVE JULEKORT
DE VOKSNES ANSVAR HOLDER ALDRIG
OP, DET' DET, DER ER SAG'N,
SÅ ÉN LILLE DRENG BLI'R ALDRIG STOR
DET' PETER PAN!

Musikalsk reprise. Peter danser.

WENDY, KAN DU IKKE SE,
FORÆLDRES LIV ER HÅRDT
DE MÅ SIDDE PÆNT OG DRIKKE TE
OG SKRIVE JULEKORT
DE VOKSNES ANSVAR HOLDER ALDRIG
OP, DET' DET, DER ER SAG'N,
SÅ ÉN LILLE DRENG BLI'R ALDRIG STOR
DET' PETER PAN!

WENDY
ÉN LILLE DRENG BLI'R ALDRIG STOR

BEGGE
NEJ, ÉN LILLE DRENG BLI'R ALDRIG STOR
DET' PETER PAN!

PETER

(taler)

Nu vi taler om alfer, så spekulerer jeg på, hvor Klokkeblomst er blevet af.

WENDY

Peter!

(hun griber fat i ham)

Vil det sige, at der en alf herinde i værelset?

PETER

Ja, hun er min alf. Der burde faktisk være en alf for hver eneste dreng og pige.

WENDY

Burde være? Er der da ikke det?

PETER

Nej, for børn ved sådan en masse nu om dage, at de hurtigt ikke tror på alfer mere, og hver gang et barn siger ”Jeg tror ikke på alfer”, så er der en alf et sted, der falder ned og er død.

WENDY

Nej, hvor frygteligt! ... Men din alf er her ... sammen med dig?

PETER

Hun var her i hvert fald lige før. Du kan vel ikke høre hende?

De lytter begge to, og Klokkeblomsts dæmpede ringlen høres.

WENDY

Det eneste, jeg kan høre, er ligesom en ringlen med klokker.

PETER

Det er Klokkeblomst. Det er alfesprog. Jeg synes også, jeg kan høre hende. Wendy, jeg tror, jeg har lukket hende inde i den store boks derovre!

WENDY

Åh, du mener kommoden!

Peter åbner en skuffe. Klokkeblomst flyver ud og omkring i rummet, mens hun ringler som en gal.

PETER

Altså, Klokkeblomst, du burde ikke sige sådan noget.

(Klokkeblomst ringler)

Selvfølgelig siger jeg undskyld, men hvordan skulle jeg vide, du var derinde?

(Klokkeblomst ringler)

Du kan selv være et skvadderhoved.

WENDY

Åh, Peter, hvis hun bare ville stå stille, så jeg ku' se hende.

PETER

De står næsten aldrig stille.

Klokkeblomst forsvinder ud på badeværelset.

WENDY

(sidder på sin seng)

Peter, hvor er det, du bor?

PETER

Sammen med De Glemte Drengene.

WENDY

Hvem er det?

PETER

Det er de børn, der falder ud af barnevognen, når barnepigen ikke ser efter. Hvis de ikke bliver hentet inden syv dage, bliver de sendt langt væk til Ønskeøen.

(stolt)

Jeg er deres anfører.

WENDY

Hvor må det være sjovt!

PETER

Ja, men vi er temmelig ensomme. Vi har ingen mor.

WENDY

Er ingen af de andre børn piger?

PETER

(snedigt)

Ih nej: piger er da alt for fornuftige til at falde ud af barnevognen.

WENDY

Jeg synes, det er rigtig sødt, den måde du tale om piger. Du må godt give mig et kys, hvis du har lyst.

PETER

Jeg tænkte nok, du ville have det tilbage.

(han rækker fingerbøllet frem mod Wendy)

WENDY

Åh, jeg mener ikke et kys, jeg mener et fingerbøl.

PETER

Hvad er det?

WENDY

Det er sådan her.

(hun kysser Peter)

PETER

Underligt! Skal jeg også give dig et fingerbøl?

WENDY

Hvis du har lyst.

*Klokkeblomst kommer ind fra badeværelset og danser over til Wendy.
Før Peter overhovedet kan nærme sig Wendy, skriger hun.*

PETER

Hvad er der?

WENDY

Det var præcis, som om nogen trak mig i håret!

PETER

Det må have været Klokkeblomst. Jeg har aldrig set hende så uartig før.

Klokkeblomst ringler.

WENDY

Hvad siger hun?

PETER

Hun siger, hun vil gøre sådan hver gang, jeg giver dig et fingerbøl.

WENDY

Jamen, hvorfor?

PETER

Hvorfor, Klokkeblomst?

Klokkeblomst ringler.

PETER

Hun siger "din grimme abekat".

WENDY

Hun er meget næsvis, og derfor vil jeg lade, som om jeg ikke hører hende. Kom Peter, lad os sætte os herover.

De sætter sig.

WENDY

Peter, hvorfor kommer du så tit til vores vindue?

PETER

For at høre de historier, din mor fortæller jer. Der er ingen af os, der kan nogen historier.

WENDY

Hvor frygteligt!

PETER

Wendy, den anden aften fortalte din mor jer sådan en dejlig historie...

WENDY

Hvilken historie var det?

PETER

Om prinsen, og han ku' ikke finde damen, der havde glas-skoen.

WENDY

Peter! Det var Askepot, og han fandt hende, og de levede lykkeligt til deres dages ende.

PETER

Hurra!

(han går hen til vinduet)

WENDY

(bekymret)

Hvor skal du hen?

PETER

Jeg vil fortælle det til De Glemte Drengene.

WENDY

Nej, bliv her, Peter; jeg kender masser af historier. Åh, tænk bare, alle de historier, jeg kunne fortælle drengene!

PETER

(øjeblikkeligt begejstret)

Ih, ja! Wendy, tag med og fortæl for de andre drenge.

WENDY

Jamen, det kan jeg ikke. Tænk på mor. Og i øvrigt kan jeg ikke flyve.

PETER

Jeg kan lære dig det!

WENDY

Hva'?!

PETER

Jeg kan lære dig at flyve.

WENDY

(klapper i hænderne)

At flyve – hvor dejligt!

PETER

Jeg skal lære dig, hvordan man springer op på ryggen af vinden og så af sted!